

Üzenet a jövőnek

3.

Ki mint vet, úgy arat – az új évben is

5.

Óvoda: biztonságos fészek

6.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXX. ÉVF. • 01. SZÁM
2019. JANUÁR 1.
ÁRA 1 LEJ

Jövőt ígér

(Zsolt 100,4-5)

Mennyi bizakodó ember búcsúztatja az ősz-tendőt, és fogadja az újat. Mennyi kimondott és kimondatlan reménység fordul az új esztendő irányába. Most még olyan sok bizakodást vonszolunk át az elbúcsúztatott évből az újba. Mennyi sikertelenséget és nyomorúságot, amelyek helyébe jót remél az ember. És azt is látunk kell, hogy milyen hamar elhalványulnak, sőt kétségekké torzulnak e remények...

Egyesek lelki betegek lesznek az új év elején, mert a nagy reménység nem teljesül be, mert nem történik meg a remélt változás. Mert sokan elfelejtették kérni az Úr áldását erre az esztendőre is. És emiatt minden maradt a régiben. Aggodalom, félelem és szorongás nyílik ki az emberi lélekben.

Ezzel szemben a hívó ember úgy lép át az idő kapuján, hogy az új évet is úgy értékeli, mint Isten kegyelmének kiáradását. Ezért vele búcsúzik, és vele indul ezen az úton. A mi Urunk idejekorán figyelmeztet: ne emberbe vetett bizodalommal fussuk meg az új utat, mert ezzel számos csalódásnak tesszük ki az életünket. | 3.

Minden kedves olvasónknak
boldog új évet kívánunk!

Menjetek át a túlsó partra

„Kényszeríté Jézus az ő tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át a túlsó partra.” Mt 14, 22

Lelkemben úgy érzem, Jézus itt áll az új esztendőnek a kezdetén, és átszegtett kezével előremutat. Azt mondja minden benne bízó, őt követő tanítványának: menjetek át a túlsó partra!

Jézus a jelenből a jövő felé, ebből az országból Isten országa felé indítja el az övéit. Úgy jó indulni a túlsó part felé, ahogyan Jézus kér: nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejetekeket! (Lk 21,28). Amennyiben csak az ő zászlaja alatt hajóznak – és időközben nem cserélünk zászlót a gonosz erővel való küzdelem során –, minden biztonnyal eljutunk a túlsó partra.

Jézus parancsa a túlsó partra való eljutás fontosságára, halaszthatatlanságára utal. E parancs kimozdít a tétlenségünkől, a tehetetlenségünkől, megszünteti bennünk az egocentrikusságot, mert Jézus azt akarja, hogy együtt menjünk testvérekként, tanítványaiként.

A gyülekezetben fontos szerepe van az egységnek. Az önállóan evezés nem a Krisztus-tanítványság jellemzője. A keresztyén ember, amikor magára néz, maga mellett látja a felebarátját, a testvért, akivel együtt szólíthatja meg Istent, és állhat a „mi Atyánk” elé. | 3.

Új esztendő, új utak

Új évet kezdünk, magunk mögött hagyva a 2018-as esztendőt, amelyben sok minden történt. Többek között a nagy román egyesülés századik centenáriumát is megünnepelték egyesek. Szerencsére az elmúlt esztendő nem volt éppen olyan vad, mint amilyenek elképzeltük: a román politika a mélypontra süllyedt, a társadalom kiábrándult nemcsak a politikusokból, de még a politikából is, a pártok folyamatosan egymásnak estek. Így az ország saját nemzeti ünnepére sem figyelt kellőképpen. Méltósággal pedig egyáltalán nem tudott ünnepelni. De annyira azért odafigyeltek, hogy a magyarellenesség ne hiányozzon a terítékről: a vásárhelyi önálló magyar orvosi egyetem végképp holtvágányra került, az autonómia ügye egy tapodtat sem haladt előre, a zászlóért és magyar feliratokért folyamatosan büntetnek, a kézdivásárhelyi állítólagos „terroristákat” pedig többévi börtönbüntetésre ítélték.

Az egyházak sem maradtak ki a sorból: a katolikus és a református egyház is több ingatlanját veszítette el. Egyházkerületünk a sepsiszentgyörgyi református Székely Mikó Kollégiumot. Nem először, hanem másodsor. Hiába bizonyította megcáfolhatatlannak tűnő dokumentumokkal, hogy a háromszéki iskolát a református egyház működtette, annak tulajdonában volt, és az 1948-as államosításakor a kommunisták | 4.

Tanulságos igék a példázatokról 16.

Zörgessünk Isten ajtaján

Lukács evangéliumában találunk két rövid példázatot az imádkozásról. Az egyik olyan barától szól, aki éjszaka is felkel a hozzá jövő emberen segíteni. A másik egy apáról szól, aki teljesíti fia kérését. Mindkettő azt akarja hangsúlyozni, hogy Isten meghallgatja az imádságot, és bátorít minket az imádkozásra.

E két példázat az Istenhez való viszonyunkról szól, ebben pedig döntő szerepe van az imádságnak. A segítség minden ember számára kész van. Csak el kell kérni, meg kell ragadni. Isten mindenekelőtt Szentlelket akar adni e világnak. Mert semmire nincs úgy szüksége az embereknek, mint a Szentlélekre. Egyre jobban látszik, hogy az emberiség e nélkül a katasztrófa felé halad. Egyre jobban világossá válik: az emberi próbálkozások nem tudnak igazán segíteni. Ma már sok államférfi is belátja: e világon csak egy világméretű ébredés segítene. A mi kérdésünk: tehetünk-e mi ezért valamit? Igenis tehetünk. Mert meg van írva: ha azért ti gonosz léteketekre tudtok a fiaitoknak jó ajándékot adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.

Nem Isten a hibás, ha nem kaptál Szentlelket. Nála minden készen van, a segítség, a szabadítás, de azt nekünk kell elkérni. Hadd mondjunk egy példát: egy városban súlyos járvány tör ki. A gyógyszer az orvosnál van, aki ki is hirdeti: mindenki ingyen elviheti. Hát akkor nem a beteg a hibás, aki otthon maradt? Így van Isten is. Jézusban elkészítette az üdvösséget, s nekünk akarja adni. Nekünk ezt csak el kell kérni. Ez pedig nem más, mint az imádság.

Tudjuk, hogy az imával kapcsolatban sok félreértés, előítélet van. Azt mondják: már sokszor imádkoztam valamiért, és nem történt semmi. Van olyan gondolat is, hogy ha minél többször elmondjuk kérésünket, Isten annál bizonyosabban meghallgatja azt. Hány olyan ima

van, amit mi magunk sem veszünk komolyan? Néha azt gondoljuk, hogy Isten úgysis eleve tudja, mire van szükségünk, miért kellene akkor imádkozni.

Sokszor nem értjük Istent. Miért engedi a sok szenvedést és a kimondhatatlan sok igazságtalanságot? Ebből is látszik, mennyi félreértés, bizonytalanság van az imádsággal szemben. Néha az a gond, hogy baj van a hitünkkel, és nem ismerjük Istent. Nem ahhoz imádkozunk, aki magát igéjében kijelentette, hanem egy magunk által elképzelt Istenhez. Helytelen az istenismeretünk, és így hamis lesz az imádságról való elképzelésünk is. Egy biztos: aki Krisztusban kijelentette magát, imádságot meghallgató Isten, aki közösségben akar lenni velünk. Nemcsak ő akar beszélni hozzánk, hanem azt akarja, hogy mi is beszéljünk vele és hozzá. Ő az életet, a szeretetet, az üdvösséget azoknak adja, akik azt tőle kérik. Úgy teremtett minket, hogy mi szüntelen beszélgetésben kell lennünk vele. Szeretetének az a titka, hogy ő mindent meg tud és meg is akar tenni. De mégis azt akarja, hogy ezt mi kérjük tőle. Sokszor csak úgy tesz, úgy cselekszik meg valamit, ha mi azt kérjük. Nagy kegyelem, hogy mi bűnös és méltatlan voltunk ellenére hozzá jöhetünk, hogy neki szüksége van ránk, hogy nem akarja tervét és akaratát nélkülünk véghez vinni.

Úgy is uralkodhatna, úgy is vezethetné ezt a világot, hogy nem törődne azzal, amit mi gondolunk, amit mi akarunk. De akkor nem lehetnénk közösségben vele. Akkor ő nem lenne Atya, és mi nem lennénk gyermekei, akkor mi robotok lennénk, akiket egy cernán ide-oda ráncigál. Akkor ő nem lenne a szeretet Istene, és mi nem szerethetnénk őt. De ő Jézus Krisztusban másféleképp jelentette ki magát, úgy ahogy ez a példázat mondja. Olyan Isten ő, aki szeretetből meghallgatja a mi imádságainkat. Ő úgy jelentette ki magát nekünk, hogy mi imádkozhatunk, és imádkoznunk is kell hozzá.

„Ha azért ti gonosz léteketekre tudtok a fiaitoknak jó ajándékot adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle!”

(Lk 11,13)

Tóth Árpád

Isten oltó-kése

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

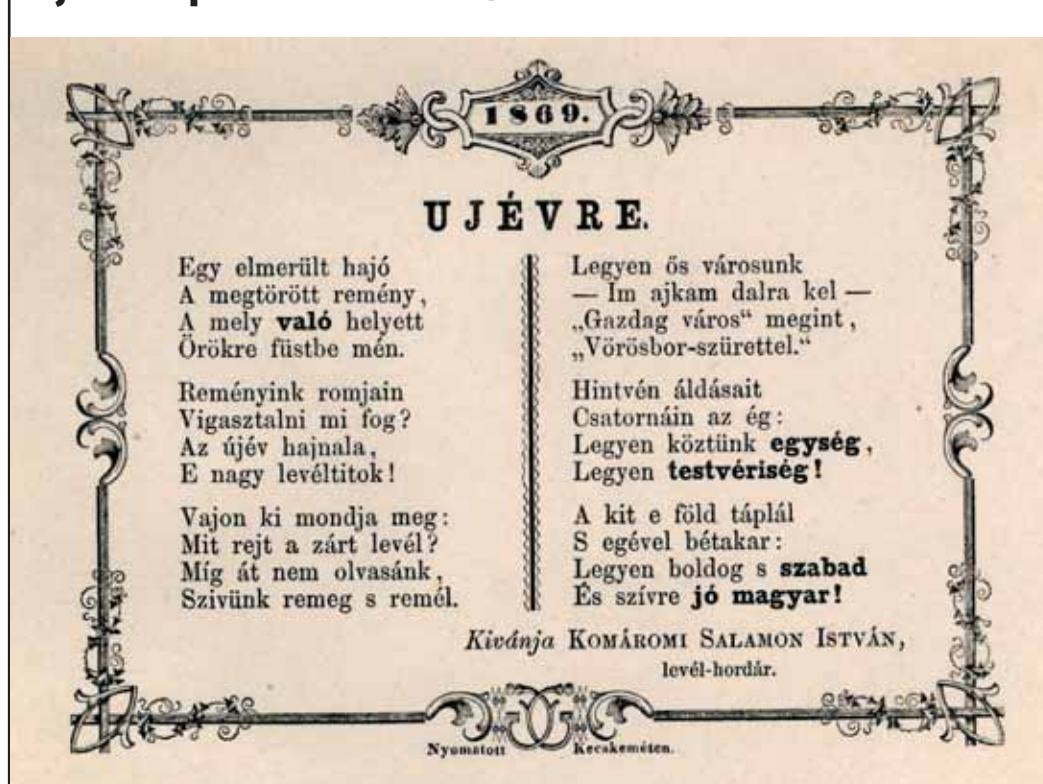
Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tied az én harcom,
És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom.

De azt is jól kell tudnunk, hogy mi az ima, mert sok imádság, amit mi annak gondolunk, valójában nem az. Az ilyen imában mindig csatlódnak fogunk. Sokan azt mondják: én is ki akarom próbálni az imát. Ma este imádkozom valamiért, ami reggelre már valósuljon is meg. Ha nem lesz meg, akkor én többet ezzel nem foglalkozom. Az ilyen ima eleve kudarcra van ítélve. A Szentlélek nem buzdít, hanem óv az ilyentől.

Milyen hát az igazi imádság? Az első fontos dolog, hogy valóban Isten elé álljunk, őt dicsőítsük és magasztaljuk. Vajon hány ember teszi ezt meg? Pedig e nélkül nincs igazi imádság. Ha nem tudjuk, hogy ő a javunkat akarja, akkor hogyan imádkozhatunk hozzá? Sok ember imája azért olyan hatástalan, mert nem jut el a magasztalásig, a hálaadásig. Ha nincs közel hozzánk, Isten akkor segít igazán, ha mi valóban őt akarjuk, vele akarunk szent közösségben lenni, nem pedig akkor, ha őt csak használni akarjuk bizonyos célok érdekében. Nekünk sem tetszene, ha valaki csak azért szeretne, mert hasznot húz belőlünk.

Ez új évben adja meg nekünk az Úr, hogy Isten dicsőségével feltöltekezve láthassuk meg arcának ragyogását. Legyen példánk ez az éjszaka zörgető barát a kitartó imádkozásban. Bárcsak ebben az évben is kiáradhatna az ő szeretete, ereje az életünkre, mert ilyen emberekre van szükség a családban, egyházban. Bárcsak tudnánk helyesen, Isten szerint imádkozni, hogy ezt mások is megláthassák rajtunk.

Újévi képes köszöntő 150 évvel ezelőtt

Jövőt ígér

1. | A templomba bevonuló, az Isten színe elé ujjongó örömmel belépő gyülekezet számára íródott e hálaadó zsoltár. Így lépünk mi is Isten színe elé: az idők változását, életünk alakulását az ő kezébe tesszük. Életünk múltjából érkezünk az általa elkészített jövőbe. Hiszen bármily nehézségünk közepette is hű pásztorkunk vezérelte életünket.

A zsoltárból nem hiányzik a jövőbe tekintés sem. Az író Isten hűségét úgy említi, mint amely megmarad. Mint amelyet megismernek majd az utánunk következő nemzedékek is. Íme: múlt, jelen és jövő találkozik az Úr örökkévaló kegyelmében. Ezzel a biztos tudattal léphetünk tovább a bennünket érő nyomorúságon. Isten látja ezt, és már elkészítette mentő tervét.

Azt kell mondanunk, hatalmas kísértés az ünnep, az új év a világ számára. Veszélyes területté válhat, amennyiben kizárja életéből Istent. Elég csak egy kicsit eltávolodni tőle, és elbukunk. Csak Jézus oldalán van esélyünk legyőzni a kísértőt.

Ezért az ige az új év kezdetén is arra biztat minket: az ő útján haladjon tovább az életünk. A jól ismert és a megkezdett úton. Amelyen ismerjük, milyen az elbukás, de azt is, hogy vele és általa van újrakezdés.

Fordítsuk oda őszintén életünket Isten ígéjéhez. A ma embere kérdezheti: miért legyen

ajkamon hálaadás, miért dicsérjem Isten nevét, hiszen annyi nehézséget élek meg? Úgy szeretnék csatlakozni az örvendező sereghez, amely vígsággal szolgál az Úrnak, de a szívemben most még a nagybetűs ismétlődő mérték lakoznak. Most még csak elszoruló szívvel kérdezem Istent. Még nem értem akaratát, csak hagyom a dolgokat megtörténni az életemben. Nagyra nőnek életünkben a múlt árnyai, lelki sérülést cipel életében a modern ember, sokféle kínálat csábítja, és hamis istenek tévelyítik életét.

Az Istentől érkező biztatás szólít meg új évünk kezdetén... Látni engedi nagyságos jelenlétét múltunkban, életünk jelenében, és ígérete megvilágítja a jövőt is.

„Mennyi ember életében látni, hogy kísérője a fájdalom, s olyan nehezen találja a megnyugvás, a megbékélés pillanatait. Mit mond számunkra e helyzetben Isten? Hogyan hangzik ajkáról a *boldog új évet* köszöntés? Igéje arra

emlékeztet, hogy életünk sötétjébe is bevilágít a fénysugár, amit ő jelent nekünk. A legnyomorúságosabb helyzetben is megjelenik jósága. Megszólít. Igéje által táplálja elcsüggedt lelkünket. És ez a jóság jövőt ígér. Jelen időben értelmezhető kegyelmét, és olyan holnapot, amelyből ő maga sem hiányzik.

Íme a hálaadás, a múlt dicséretének mély értelme. Visszatérni az emlékezet szárnyain oda, ahol még bizonyosan az Úr oldalán haladt az életem. Ez a modern ember feszítő istenkérdése. Aki egyfelől a karácsonyi evangéliumban azzal szembesül, hogy közel jött hozzá Isten. Aztán pedig naponta azzal a fájdalmas tényre szembesül, hogy élete eltávolodott az Úrtól. Már-már azt hinné, végzetesen és véglegesen, de éppen ez az, ami felől az Isten Igéje biztatni, segíteni akar.

Az Istentől érkező biztatás szólít meg új évünk kezdetén. Jósága bevilágítja életünk sötétjét. Látni engedi nagyságos jelenlétét múltunkban, életünk jelenében, és ígérete megvilágítja a jövőt is. És ott, ahol Isten szól, ahol ő láttatja velünk jóságát és fényességét, ott a mi szívünk is boldog hálaéneket zenghet.

Bízd újra életed Krisztusra – szól a jól ismert keresztyén újévi jókívánság. Egyszerű összefoglalása ez annak, hogy mit kell tennünk új év hajnalán. Mindent szent kezébe tenni, ami fontos nekünk. Életünket, családjunkat, szeretteinket, mert nála, az Úr gondviselő kegyelmében, jó helyen van.

| FÁBIÁN TIBOR |

Menjetek át a túlsó partra

1. | Együtt tartozunk az élő gyülekezet tagjaiként az élő Krisztus testéhez. Az egyháznak tagjaként nem mondhatja senki a másnak, hogy nincs rád szükségem. Senki sem köthet Istennel külön szövetséget. Senki se folytasson külön harcot a maga dicsőségére, mert a keresztyéneknek együtt kell megharcolniuk a hitnek szép harcát, ki-ki a maga helyén a föld sójaként és a világ világosságaként. A mennyei Atya gyermekeivel mindenki számára meg akarja valósítani az új eget és új földet.

Ezen az úton – amelyen az új esztendő partjáról Jézus elindít – nem szabad lustálkodni, a fejet Jónásként álomra hajtani, a hajó egyik sarkába húzódni. Az ilyeneknek a partra érés nagy csalódást fog jelenteni.

A haladást sokféle áramlat nehezíti, gátolja, de a keresztyén közösség ezekkel meghátrálás nélkül, kitartóan szembemegy minden következményt és árat vállalva, sosem feledve a parancsot, a megbízatást. A hatalmasságokkal, az áramlatokkal barátságot és békeséget nem köt az, aki Krisztus küldő szavára hallgatva, az ő vitézeként harcba lép azok feletti biztos diadal reménységével, mert ő csak a küldő Úrhoz tartozik, aki neki segítsége. A hatalmasságok erejének és munkájuk végességének bizonyosságát Jézus jelenti. Uralmuk az ő uralma alá van vetve, működésüknek ő vet véget.

Oda kell tenni erőnket, hogy a hajó helyes, jó irányba és jól haladjon. Csak kemény, kitaró munkával teljesül reménységünk. Reménységünkben akkor nem szégyenülünk meg, ha Isten ígéje határozza meg mindnyájunk akaratát. Ahova Jézus küld, nem álom, nem fantázia. A túlsó part megvan, és ott Jézus a helyünket elkészítette. Ez a tudat ad reménységet és erőt a kitarásra, ellenállni viharoknak, az irányt el nem veszteni. A túlsó part nem vég, hanem egy teljesen másnak, újnak, eddig nem látottnak az elérése, olyanba való eljutás, amilyent fül nem hallott, szem nem látott és emberi szív meg nem gondolt.

Akkor lehet eljutni a túlsó partra, ha a haladásban semmi más cél nem vezet, mint Isten országa békeségének, igazságának és a Szentlélek általi örömmel az elérése, Istennek a Krisztusban való jutalma, a romolhatatlan koszorú elnyerése.

Amit a túlsó part felé haladva nekünk meg kell tennünk, az a buzgó imádság: „jöjjön el a te országod”, segíts elérni a túlsó partot! Ezen az úton Krisztus velünk van mindennapon a világ végezetéig. Adjon Isten az olvasóknak ez esztendő viharai és hullámveréseiben is kitaró vezést, biztos partra jutást.

| SZÉKELY JÓZSEF ny. lelkipásztor

Üzenet a jövőnek

„Legyenek egygyé a kezekben.” (Ez 37,17). E prófétai gondolat vallástól függetlenül magyar fogadalom is. Mi, magyarok, bárki próbál minket szétszórni, egymás ellen fordítani, összetartozunk. Üzenet – főként mostanság – a káoszba süppedt, hitehagyott Európának, üzenet a jövőnek. Voltunk, vagyunk és leszünk is, amíg a világ létezni fog. E kihívások teljesítéséhez elsősorban hinni kell önmagunkban, hogy hinni tudjunk Istenben. Az irány: ráébreszteni a világot arra, hogy mi történik velünk, és ráébreszteni a magyarokat arra, hogy nekünk kötelelességeink vannak. Éppen ezért dolgozunk templomunk megújulásáért, egyházunk megmaradásáért. Együtt küzdünk vallási hagyományaink megőrzéséért, a falu közösségéért. Áld vagy ver a sors keze, de keresztyén nemzeti értékeinknek tovább kell élniük. Csak a víz szalad, de a kő mindig itt marad. A kövek mi vagyunk, és mi leszünk a közösség aktív tagjai, akik dolgozunk a megmaradásért, és akiknek köszönet jár a munkáért. 8.

Templombelső a lámpával, amelyiknek a gömbjében van az üzenet

Új esztendő, új utak

1. | az egyháztól vették el az ingatlant. November 22-én a legfelső ítélő- és semmítőszék végleg pontot tett az ügy végére: az iskola, amelyet a román állam majdnem 20 évvel ezelőtt már visszaadott egyszer az egyháznak, nem lehet a reformátusoké. Ráadásul a restitúció ügye néhány éve le is állt.

A román állam meggondolta magát. Megtehetete, mert az ország már rég a NATO és az Európai Unió tagja. Ameddig nem volt, addig próbált megfelelni az elvárásoknak, hogy a felvétel minél hamarabb megtörténjen, és igyekezett „megfelelő” törvényt hozni. De hát fordult a kocka, és ezen nincs mit csodálkozni, hiszen Románia százéves (de nem csak) történelme éppen arról szól, hogy mindent megígérnek, mindent aláírnak, és csak azt tartanak be, amit éppen akarnak.

Akkor, amikor a sepsiszentgyörgyi magyar tanár megfenyegette az egyházkerület vezetőségét, hogy amennyiben nem hagyják meg neki a tanári lakást, az egyház el fogja veszíteni az iskolát is, az azóta elhunyt püspök joggal gondolta: a törvény a mi oldalunkon, vagyis az igazság oldalán áll. Nos az elmúlt több mint másfél évtized, amely sok harccal és perekkel telt el, bebizonyította: a törvény a többség kezében van, nem feltétlenül az igazság oldalán.

Lehet, hiba bennünk is van: nem mindig elég a legjobb ügyvédek és a legmegcáfolhatatlanabb bizonyítékokat felsorakoztatni. Szükség van a sok imádságra, az egységre és az összefogásra is. Emlékszem, annak idején, amikor a Mikóért szervezett tüntetésre érkez-

Tüntetés a Mikóért. Sepsiszentgyörgy központjában több ezren emelték fel szavukat az igazságtalanság ellen

tünk Erdély és a Kárpát-medence számos helyéről, a leginkább a helyiek, éppen a sepsiszentgyörgyiek hiányoztak.

Elvesztettük tehát a református Székely Mikó Kollégiumot a perek során az elmúlt néhány évben másodsor, az elmúlt 70 évben pedig harmadszor. Ám ne feledjük: a történelem kerek sokszor fordult. Most sajnos megint éppen olyan idők járnak, hogy az egyház nem tudja birtokába venni az ingatlant. Ezért a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához fordul jogorvoslatért. Igaz, nem sok reménnyel. Mert a sok kérvény miatt egyrészt évekig vagy évtizedekig húzódhat az ügy. Másrészt pedig, amennyiben a bíróság mégis igazat adna a református egyháznak, a döntés még nem kötelezné a román államot a kollégium visszaszolgáltatására. De szükség van e lé-

pésre, hiszen ahogy olvasható az egyházi közleményben: „az Erdélyi Református Egyházkerület nem mond le egyetlen tulajdonáról sem, tartozunk azzal iskolaépítő elődeinknek, hogy minden lehetőséget megragadjunk, hogy javainkat visszaszerezzük, és elődeink által megszabott rendeltetésüket betölthessük”.

Éppen ezért, ha akadályokat gördítenek elé, új utakat kell keresni. Ha megpróbálnak elhallgattatni, új módot kell találni igazunk hangoztatására. Ezzel a reménnyel lépünk az új esztendőbe, és célként tűzzük ki magunk elé: ha elvettek valamit tőlünk, építsünk helyébe újat. De ne csak épületeket, iskolákat és templomokat. Mert tudatában kell lennünk annak, hogy a megtartás sokkal inkább a hitben, reményben, összefogásban valósul meg.

| SOMOGYI BOTOND |

Megnyitották a Bágyi Közösségi Házat

Egy közösségi tér után méltán kapta a volt iskola épülete ezt a nevet: a falu közösségének célja a teljes épületet kihasználni úgy, hogy az közösségi rendezvényeknek, ifjúsági tevékenységeknek, értekezleteknek, később pedig a faluturizmushoz elengedhetetlen elszállásolásnak adjon helyet.

Nemrég az épületegyüttes alsó szintjét adták át, amelyet elsősorban ifjúsági alkalmakra terveztek, de helyet adhat más rendezvényeknek is. Az istentiszteletet színesebbé tette a bögyözi református kórus szolgálata, ígét hirdetett az egykori bágyi lelképásztor, Pitó Zsolt. Prédikációjának alapigéje az 1Péter 2,5, ugyanaz az ige, amely a két évvel ezelőtt elke-

dett projektnek alapjául szolgált. Az akkori üzenetet most is sikerült megerősíteni: ne csak köveket tegyünk egymásra, hanem lelki házzá is épüljünk. Értette ezt a gyülekezet apraja-nagyja, s főleg azok a holland fiatalok, akik 2017 tavaszán jelen voltak a régi épület vakolatlevesésének első lépéseinél, s most is a felújított, kész terem átadásán. Ők a Polsbroeki Református Egyházközség ifjúsági csoportjának tagjai, akik Klaas de Wit és Berthilde Smit vezetésével kezdetektől a projekt mellé álltak, és anyagilag is támogattak. Köszöntőbeszédükben hangsúlyozták az elmúlt 18 év testvérgyülekezeti kapcsolatának fontosságát.

Válllvetve ugyanakkora támogatást nyújtott a homoródszentmártoni tanács is, amely az épület jogi tulajdonosa, s jóvoltukból most az egyházközség használatba vehette. Nágó István alpolgármester a közösség összefogásának pozitív eredményeként méltatta az elkészült termet, s azt kívánta, hogy falai is teljenek meg élettellel.

A malomfalvi kivitelezők, Sinka Géza és Győző, valamint Jakab Zoltán igényes munkáját méltatta Orbán Anita moderátor, aki megköszönte a falu minden lakójának az egyéni hozzájárulását, valamint a gyülekezet ifjúságának a sok áldozatos közmunkát és a fundraising-akciókat. Köszönetet mondott, hogy a testvérgyülekezet egy teljesen felszerelt konyhát küldött, a magyar kormány pedig a Bethlen Gábor Alap révén támogatta a közösségi ház további bebútorozását. A BGA támogatásának köszönhető viszont a házát ölelő közösségi tér játszótérének kivitelezése is. Nem elhanyagolható a helyi egyházközség kezdeményezése és anyagi hozzájárulása sem.

A projekt képes bemutatóját Joó Nándor állította össze, amelynek alapján lépésről lépésre betekintést nyerhettünk a különböző munkafázisokba, amelyek összértéke mintegy 15 ezer euró. A bemutató során megtudtuk, hogy a sok barkácmunka, a kézműves úton elkészített lámpatestek és sarokkanapé összekovácsolták az ifjúsági közösséget, megtanultak jobban együtt dolgozni. Napunk a Kárász Izabella *Hálát adok* című verse szellemében zárult, amely Bara Balázs Lehel tolmácsolásában hangzott el: Uram! Ma szép, ma jó, ma szent a lélek szava, / Mert benne cseng a hála diadala, / Mert benne cseng az örök felmagasztalás, / Dicsőség Istennek és hálaadás!

| JÁRI ZSOLT |

Ki mint vet, úgy arat – az új évben is

Az új évben reménységgel tekintünk előre a következő esztendő eljövendő napjaira. Milyen jó álmodni, tervezni ilyenkor! Milyen jó lenne, ha e szép terveink mind megvalósulhatnának! Mindez azért nagyrészt rajtunk múlik, a Szentírás szerint ugyanis: amit vet az ember, azt is fogja aratani.

Aki szelet vet, vihart arat. Szomorú tapasztalata ez életünknek: hányszor kell nyelnünk azokat a keserű galuskákat, amelyeket mi kotyvasztottunk! De nemcsak rossz dolgokat, nemcsak konkolyt lehet vetni. Lehet ám tiszta búzát is. Újévkor és az esztendő minden napján lehet örömet, békességet, szeretetet, jószágot, megértést, türelmet és bocsánatot vetni. S akkor mi is hasonlókat fogunk aratni. Lehet, már sokszor megpróbáltuk ezt, és áldott, örömteli aratásunk volt. Mert Isten mindig megtartja az ő ígéreteit, s amit vet az ember, azt aratja.

A világ mindig sóvárogva várja a magvetőket, Isten fiainak a megjelenését. Milyen jó lenne, ha a reformáció 500. évét követően ilyen lelki megújulás következne be életünkben! Ne-

künk itt, Erdélyben, a Kárpát-medencében, de egész Európában erre van a legnagyobb szükségünk. Ha egyházunk, népünk körében nem következik be lelki ébredés, megújulás, akkor szomorú jövődönnek nézhetünk elébe.

De ne fussunk annyira előre! Egyelőre tervezzünk csupán az elkövetkező 365 napra. Hogy mi fog történni ebben az időszakban, nagyrészt rajtad és rajtam, rajtunk múlik. Ezért fontos, tegyünk meg mindent, hogy Isten fiainak száma gyarapodjon, az ő országa terjedjen, vég nélkül növekedjen. Micsoda öröm lehetne, ha ez tőled vagy tőlem indulna!

Sokszor azt gondoljuk, képesek vagyunk életünket megváltoztatni. Azt hisszük, szülői tanácsainkkal meg tudjuk óvni gyermekeinket a sok gondtól és bajtól. Azt képzeljük, hogy jó cselekedeteinkkel meg tudjuk szelídíteni környezetünket. Aztán rá kell jönnünk arra, hogy emberi próbálkozásaink – ahogy a Heidelbergi Kátéban olvasható – ebben az életben mind tökéletlenek és bűnnel fertőzöttek. De Krisztus meg tud újítani minket: megvált, megtisztít,

s adja az ő Szentlelkét, hogy e megújult életben tudjunk megmaradni, s a hála gyümölcseit tudjuk teremni. Ha a hálának a Szentlélek által megszentelt magvait vetjük, akkor arra maga Isten adja az ő áldását. Ebben az esetben nem lesz hiábavaló a tervünk, az álmaink, a magvetésünk. Akkor bőséges aratásunk lesz Isten kegyelméből. Ezért azt kívánom: BÚÉK! Vagyis bízd életed újra Krisztusra!

| JENEI TAMÁS |

A föld sói és a világ világossága számokban

A 2018. évi adatok üzennek a keresztyének munkahelyi viselkedésének értékeiről

Mint annyiszor, most is sikerült az amerikai keresztyén közvélemény-kutató intézetnek, a Barna Groupnak meglepnie az érdeklődőket legújabb témájukkal: a keresztyének munkahelyi magatartását vizsgáló tanulmány adataival. Jézus Hegyi Beszédének az inspirációjára azt mérték fel, mit is jelent a föld sója és a világ világossága Máté 5. fejezetében olvasható biztatása és feladatmegjelölése („Ti vagytok...”) a munka világában. Mennyire és milyen formában motiválja a mai munkavállaló keresztyéneket e jézusi biztatás? A felmérések és elemzések egyértelművé tették: a munka világában nagyon is képesek integrálni hitük bibliai tartalmát a fiatalabb keresztyén nemzedékek is.

mindenféle kísértésnek ellent kell állni. A legjobb és több száz éves protestáns munkaszemlélet modern, posztmodern korbeli visszaköszönését fedezhetjük fel a következő kategória magas preferáltságában: a megkérdezetteknek 58 százaléka szerint a kitűnő, minőségi munkavégzéssel Isten dicsőségét szolgálják munkahelyükön.

Nem materiális értékek képviselése a munkavállalásban

A legtöbb keresztyén embert a munkahelyén az alázat és az önmérséklet vezeti (63 százalék), meg a szolgálatkészség (53), ugyanakkor nem hallgatják el, ha igazságtalanságot vagy tisztességtelenséget (unfairness) tapasztalnak – így vall a megkérdezettek 53 százaléka. Mások iránt tapintatot tanúsítanak (48). A számok és a százalékos viszonyok alapján egyértelmű: a keresztyén munkavállalók jó morális és munkahelyi körülmények, humanfeltételek kialakítására törekszenek úgynevezett nem materiális értékek aktív megjelenítésével. De nem a kivételezés mellékútján.

Legtöbbször tisztában vannak azzal is, hogy a felelősség a jó munkahelyi viszonyok kialakításáért elsősorban nem az övék. A megkérdezettek egyharmada gondolja úgy, hogy hozzá tudnak járulni a jó munkahelyi légkörhöz. Negyedük úgy véli, az evangélium munkahelyi megjelenítéséért is felelős, miközben a keresztyén munkavállalók többsége szerint a hitről való kifejezett bizonyosságtételnek első rendben nem a munkahely a megfelelő „terepe”, de a mai munkahelyi klímában még ez is megfér. Érdekes s elgondolkodtató megállapítása a felmérésnek, hogy pár százalékos többletkülönbség mutatkozik a százalékos értékekben az X generáció tagjai (a 70-es években születettek) és a Z generáció munkavállalói között (ők a millenniumi, az ezredfordulón születettek generációs csoportja).

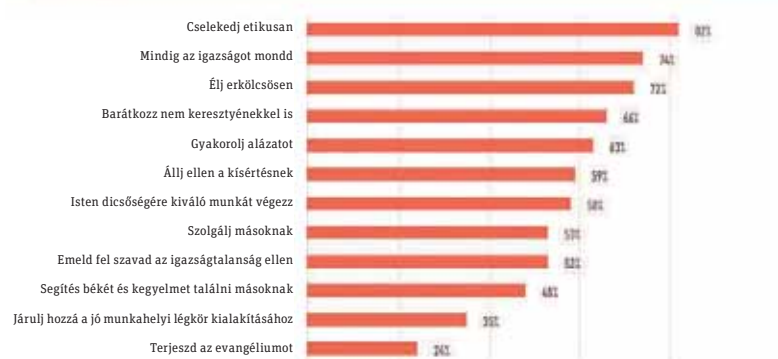
A felmérésről

A Barna Group legújabb kutatása 2018-ban készült, tehát teljesen friss adatokkal dolgozik. A reprezentatív felmérés során 1459 személyt kérdeztek meg, akik keresztyénnek vallották magukat. Közöttük voltak olyan munkavállalók, akik teljes munkaidőben dolgoznak, de voltak részidőben foglalkoztatottak és önmagukat alkalmazó vállalkozók. A tévedés valószínűsége 2-3 százalék, tehát az adatok 95 százalékos biztonsággal nyújtanak hiteles tájékoztatást.

| dr. BÉKEFY LAJOS |

Melyek a keresztyének felelősségei a munkahelyen?

Barna

A felmérés jól mutatja az alaphelyzeteket, illetve azokat az attitűdöket, amelyekkel keresztyének munkahelyükhöz, illetve munkájukhoz, munkatársaikhoz viszonyulnak. A dolgozó keresztyének többsége, 82%-a az egyházuk által tanított, elvárt erkölcsi értékeket igyekszik munkahelyén is érvényre juttatni. Ezt jelöli a felmérés az act ethically, cselekedj etikusan kategóriája. Ez képviseli a különböző értékek között a legmagasabb szintet, és egyben ezt jelölik meg legtöbbször követendőnek. 74 százaléka a megkérdezetteknek úgy véli, hogy minden körülmények között igazat kell mondani, s hogy a munkahelyen is meg kell mutatni az erkölcsöt (72 százalék). A válaszadók 66 százaléka szerint a nem keresztyénekhez is barátságosan szükséges viszonyulni, ami az erős meggyőződés, a mindenkor vállalt keresztyén hit megnyilvánulása. 59 százalék vallja, hogy

Misszió a diakónián keresztül

Bethlen Kata-napokon találkoztak a 90 éves szeretetszolgálat munkatársai

Kolozsváron 17. alkalommal szervezték meg a Bethlen Kata Diakóniai Napokat. A szakmai találkozó a Kárpát-medencei diakóniai szervezetek munkatársainak biztosít lehetőséget a tapasztalatcserére, kapcsolatépítésre.

A diakóniai napokat megnyitó áhítaton Kató Béla püspök hirdette az ígét, majd Kovács István egyházkerületi missziói előadó és Hegedűs Lajos, a Diakónia Keresztény Alapítvány országos koordinátora köszöntötte az egybegyűlteket. Kovács István felhívta a figyelmet arra, hogy 1928-ban csupán hét diakonisszával indult a munka, a második világháború után számuk már a százat is meghaladta, ma pedig sokkal több munkatárs van, mint amennyit valaha is elvárhattak volna az elődök. Különleges alkalomnak nevezte az idei találkozót, hiszen a szervezet megalakulásának 90. évfordulója ünnepi hangulatot adott a rendezvénynek.

A konduktor szakma alapelveit, a konduktív nevelés határokon átvéelő eredményeit Makk Ádám és Csuka Pál konduktorok, a Pető Intézet munkatársai mutatták be. Makk Ádám dr. Pető András tevékenységét, komplex pedagógiai módszerét ismertette. Elmondta: a Pető-módszer nem hagyományos értelemben vett gyógyítás, nem a tünetekre, hanem az egész személyiségre irányul. Alkalmazásában az lehet jó, aki hivatásaként tekint az elvégzett munkára. A konduktív szó rávezetést jelent. Pető András filozófiája az, hogy mindenki alkalmas és képes elérni a kitűzött célokat, amennyiben megfelelő viszonyulással, az egész személyiségre kon-

centrálva hozza ki magából a legtöbbet. A Pető Intézet missziója, hogy a sérült gyerekek sikerélményhez jussanak, küzdelmeik által elismerést nyerjenek – a konduktív pedagógia ehhez nyújt biztonságos környezetet.

Csuka Pál igazgató a Kárpát-medencei konduktív pedagógiai programról beszélt. Az elmúlt években a teljes Kárpát-medencében sikerült megfordulniuk, rendelniük, képzéseket tartaniuk. Az elmúlt négy évben 1330 gyermekkel és 460 szülővel foglalkoztak, Illyefalván pedig konduktorsegítő szakirányú képzést is tartanak. A képzés 47 százaléka gyakorlatból áll, a nemzetközileg elismert oklevelet pedig szigorú vizsgarendszerrel szerezhetik meg a program résztvevői. A rendezvényen 89 dia-

A belmisszió kezdetei Erdélyben

A belmisszió kezdetei Erdélyben címmel dr. Kolombán Vilmos teológiai tanár tartott előadást. Elmondta: a 20. század elején az egyház vezetősége újra felismerte a hitvallások jelentőségét, ekkortól számítható a belmisszió ma ismert formájának kezdete. Az első világháború után gyors változások történtek. Trianon idején már működött az IKE, a vasárnapi iskola, a nőszövetségek helyi jelleggel.

Az államosításokkal az egyházi intézmények elvesztették fenntarthatóságukat, ezért olyan stratégia kidolgozása vált szükségessé, amelynek már nemcsak az evangélium hirdetése volt a feladata, hanem a közösségépítés, iskolák, intézmények, a magyarság fenntartása is. Révész Imre mondta ki, hogy missziói népegyházat kell kiépíteni, azaz egyetlen reformátusról sem szabad lemondani.

Az első belmissziós munka az ifjúsági volt, egy-két év alatt több száz gyülekezetben létrejött az ifjúsági kör. E sikert csak a nőszövetség tudta felülmúlni: 1928-ban hozták létre Kolozsváron, és már az első tíz évben több tízezer tagja lett. A második világháború után mindegyik szövetséget betiltották, majd 1990-ben újraindultak.

kóniai alkalmazott vett részt, az eseményen a Magyar Református Szeretetszolgálat több millió forint értékben gyógyászati (kerekesszékek, járőkeretek, egészségügyi kellékek) segédeszközöket adott át a Diakónia erdélyi fiókszervezeteinek.

| BEREKMÉRI GABRIELLA |

Óvoda: biztonságos fészkek

Megújult épületbe járhatnak a magyarkapusi gyerekek

Felújítva, korszerű körülmények között fogadja immár a magyarkapusi, kiskapusi és magyargyerővásárhelyi gyerekeket a magyarkapusi templom szomszédságában levő óvoda, amelynek megújulásáért november 24-én adtak hálát. Az intézmény jelenleg 18 gyermeket fogad be, akik reményt adnak a helyi magyar közösség megmaradására.

Az 1939-ben épült iskolát Kós Károly tervezte, aki a munkálatokat is személyesen felügyelte. Az államosítás után továbbra is iskola működött

benne, 2001-ben visszaigényelték, 2004 májusában pedig visszakerült a református egyházközség tulajdonába. Az épület rendkívül leromlott állapotban volt, az állami iskola kiköltözéséig alig végeztek rajta állagmegőrzési munkálatokat. A napközi otthonra való igény rég megfogalmazódott a helyiek körében. A magyar kormány és az egyházkerület támogatásával, a Kárpát-medencei bölcsőde- és óvodafejlesztési program keretében egy helyi vállalkozó vezetésével sikerült teljesen rendbe tenni az ingatlant, így a jelenlegi tanév 18 óvodással indulhatott, akikhez várhatóan még csatlakoznak gyerekek a továbbiakban.

A hálaadó istentiszteleten Kató Béla püspök hirdette az ígét. A püspök rámutatott: kisebbségi sorsban különösen fontos a szülők döntése, hogy magyarnak, keresztyénnek, reformátusnak neveljék gyermekeiket. Ahogyan a fiókáknak szükséges a jó, biztonságos fészkek, úgy kell a gyermekeknek is a jó óvoda, mert megfelelő táplálás, gondoskodás nélkül a fészkek magára semmit sem ér – hangsúlyozta Kató Béla.

Az istentiszteletet követően a megújult óvodánál folytatódott az ünnepelés a helyi gyülekezet kórusa és az új óvoda lakói, a legkisebbek műsorával. Péntek-Gyimesi András helyi lelképásztor köszönetet mondott a magyar kormánynak és az egyházkerületnek a jelentős támogatásért, a mérnököknek, építésznek a gyors, minőségi munkáért. Ballai Zoltán egyházkerületi gazdasági tanácsos köszöntésében elmondta: a magyarkapusi az ötödik az erdélyi óvodák, bölcsődék sorában, amelyet az egyházkerület átad. A magyar kormánynak köszönhetően sosem látott lehetőségeknek vagyunk tanúi intézményeink, templomaink, gyülekezeti házaink megújulása, épülése által, mindez pedig Istentől kapott ajándék, ezért tovább kell adni a gyülekezeteknek, óvónőknek, tanítónőknek, gyermekeinknek, hogy belakják, életet vigyenek a falak közé.

Magyarország kormányát Pánczél Károly, a nemzeti összetartozás bizottságának elnöke képviselte, aki kijelentette: Erdély-szerte 94 új óvoda és bölcsőde épül, és 104 intézményt újítanak fel. „Legfőbb feladatunk a gyermekeinkről való gondoskodás, legfontosabb pedig nyelvünk és kultúránk megtartása, mert ettől vagyunk magyarok” – jelentette ki Pánczél Károly országgyűlési képviselő.

| B. G. |

ÖRÖMMONDÓ

GYERMEKROVAT

Kedves gyermekek! 😊

2019-ben is útnak indul az Örömondó Bibliajártat! Gyertek, fedezzük fel együtt a Biblia világát a különféle történetek, feladatok, rejtvények és fejtörők segítségével. Néha-néha kitérőt is teszünk, de hogy hová, az maradjon még titok! ☺

Ha valamit el kell hozni egy sötét helyről, ahol nincs villany, úgy-e milyen jó, ha kéznél van egy zseblámpa? A fényénél lássuk, hogy mi van a lábunk előtt. Nélküle könnyen megbotlunk, vagy nekimegyünk valaminek.

A Biblia, *Isten Igéje* is lámpa, mely megvilágítja életünk útját. A lábunk elé világít, ezt olvassuk a 119. zsoltár 105. versében.

Világosságban járni = Jézust követni! „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)

■ Mt 7,7-8

Jézus

Keresetek, és találtok

Keresés!

* Bibliai helyszínek

Kössétek össze!

1. Jeruzsálem 2. Ninive 3. Betlehem 4. Gecsemáné-kert 5. Kána 6. Golgota 7. Názáret 8. Kármel-hegy 9. Vörös (Nádas)-tenger 10. Ararát-hegy 11. Kánaán 12. Antiókhia	a) Nevének jelentése: kenyér háza. Jézus születésének helye. b) Pál apostol missziós útjának egyik állomása. c) Ebben a városban nevelkedett Jézus. d) Az özönvíz történetében itt feneklett meg Noé bárkája. e) A tejjel és mézzel folyó föld. A bőség, jólét jelképe. f) Az utolsó vacsora után Jézus ide ment imádkozni. g) Illés próféta ezen a helyen hirdette Isten ítéletét. h) Az Egyiptomból való kivonuláskor itt kelt át a nép. i) Jézus keresztre feszítésének helyszíne. j) Itt halt meg és itt támadt fel Jézus. k) Település Galileában. Jézus itt változtatta a vizet borrá. l) Jónás prófétát Isten ebbe a városba küldte fenyegető ítélet meghirdetésére.

◆ Bibliai növények

A leggyakoribbak: búza, len, tölgyfa, olajfa, cédrus, füge, tömjén, datolya, gránátalma.

Keressétek ki a betűhálóból!

A	T	B	Ú	Z	A	T
M	Ö	A	F	S	D	Ö
L	M	F	Ü	U	A	L
A	J	J	G	R	T	G
T	É	A	E	D	O	Y
Á	N	L	S	É	L	F
N	N	O	Ő	C	Y	A
Á	E	Z		L	A	Ő
R	L					
G						

A megmaradt öt betű a 10. növényt rejt. Segítségként egy találos kérdés: „Sok-sok gyöngyszem együtt lakik, levelekkel takarózik. Lehet fehér, kék vagy sárga. Ha megérett, hordó várja.” Mi az?

Harmincéves a cserealjai vegyes kar

Fennállásának 30. évfordulóját ünnepelte a közelmúltban a cserealjai egyházközség vegyes kara. Az 1988 januárjában Varga Judit kezdeményezésére létrehozott egyházi kórus az elmúlt három évtizedben nemcsak a vásárhelyi gyülekezet életének volt aktív részese, hanem számos helyi, erdélyi és külföldi rendezvényen, illetve találkozón is képviselte Isten és az egyházzene ügyét. 1995-től a Seprődi János

Kóruszövetség tagjaként aktívan részt vesz a szövetség rendezvényein, sok esetben szervezői minőségben. Ugyanakkor Cserealja a kórusnak köszönheti legrégebbi testvérkapcsolatát is, amelyet mintegy 30 éve ápol a mezőcsáti gyülekezettel.

Az ünnepség családias hangulatú kórustalálkozóval kezdődött, amelyre olyan énekkarok voltak hivatalosak, akikkel a cserealjaiak

az évek során számos alkalommal együtt szerepeltek (a Gecse úti Református Egyházközség Evangélium Vegyes Kara, a Cantuale Énekegyüttes, a Bernády György Kamarakórus), illetve a jövőre történő előretekintés nyitányaként a koronkai egyházközség vegyes kara, amelyet ez alkalommal a Cserealjai Református Vegyes Kar testvérkórusa fogadott, és támogatásáról biztosított.

Az évforduló második napja ünnepi istentisztelettel kezdődött, amelynek keretében Ötvös József nyugalmazott esperes a 2Krn 20,20–24 alapján hirdetett ígét, majd a cserealjai egyházközség vegyes kara szolgált. Istentisztelet végén az egyházközség előljárói méltatták az énekkar eddigi tevékenységét, majd a karnagyokat és a kórustagokat köszöntötték.

Az elmúlt harminc év eseményeire visszatekintve elmondhatjuk, Isten kegyelméből az énekkar igen tartalmas életpályát tudhat magáénak, amelyben számos kihívás, siker és kudarc, öröm és szomorúság, nyereség és veszteség is megtalálható. A szolgálat öröme, az énekbe foglalt ima, a dallamokban kiteljesedett szeretet, az egymásért való szorongás, a veszteségek terhének közös elviselése forrasztotta egybe és tartotta meg ezekben az években azt a közösséget, amely Istenért és a gyülekezetért él, énekel és reményeink szerint még fog az elkövetkezendő évtizedekben is.

| BEREKMÉRI RÓBERT |

A vizsolyi Biblia Szárazajtán

Az eredeti vizsolyi Bibliából, amelyet 1590-ben nyomtattak Göncön, alig maradt néhány példány. Az elmúlt években Daruka Mihály, a vizsolyi biblianyomtató műhely vezetője elhatározta, 200 példányban újra kinyomtatja az eredeti Biblia hasonmását. Ehhez szükség volt megrendelőkre, mert egy ilyen Biblia ára hazai viszonylatban is jó félévi közepes fizetésnek felel meg.

Egyik ilyen támogatója volt az ügynek az erdélyi gyökerekkel rendelkező, jelenleg Hollandiában élő Ajtay Gábor kertészmérnök. Felmenő rokonai az erdővidéki Szárazajtáról származnak, de a nagypapja több mint száz éve a Hunyad megyei Kitiden volt községi jegyző. Ajtay Gábor 1937-ben született Magyarországon. Az 1956-os események hatására előbb Svájcban, majd később Hollandiában telepedett le. Erdélyben először 2016 nyarán járt. Szárazajtát kereste fel, majd három napot töl-

tott Vajdahunyadon. Innen mentünk Kitidre, ahol még látta a gyenge állapotban levő nagyszülői házat, majd a temetőben Ajtay-kriptákat is láthatott. Az erdélyi kirándulás kihatott a további életére, mert levelezéseink alkalmával szívesen emlékezett az itt töltött időkre.

Időskora ellenére szorgalmasan gyűjtögette és egészítette ki a családfáját. A későbbiek során elhatározta, egy eredeti Biblia kiadási árával támogatja az újranyomtatást. Ezt a példányt adományozta nemrég a szárazajtai gyülekezetnek. Már a lelkészi irodában megcsodáltuk a víznyomással készült új Bibliát. Az istentiszteleten Kelemen Karikás Árpád helyi lelkész ebből olvasta fel a napi ígét. A délelőtti órákban a templom mellett Ajtay Gábor fenyőfát ültetett el emlékül. Az üdvözlések során Ajtay Gábor szívből jövő beszédében kiemelte: hálát ad az Úrnak, hogy értékes ajándékot tudott vinni a gyülekezetnek. Elmondta, élmény volt számára a két évvel ezelőtt tett látogatása. Daruka Mihály vázolta a nyomtatással járó feladatokat, és kiemelte, hogy az akkori nyelven megírt szöveg ma is jól érthető. Kun Árpád nyugalmazott lelképásztor, aki Vajdahunyadról érkezett, elmondta, hogyan találkozott Ajtay Gáborral, és hogyan jártak be a Hunyad megyei szórványtelepüléseket.

A helyi női kórus énekszámait követően a templom előtt beszélgetéssel egybekötött szeretetvendégségre került sor. Ajtay Gábor kora ellenére fiatalos lendülettel igyekezett mindenkivel szóba állni, és hinteni a reményt.

KUN ÁRPÁD

Üzenet a jövőnek

3. Akik a jövődért dolgoznak, azoknak nem ad pecsétet a világ. De ez is eljöhét egyszer. Megadja azt is az Úr, mihelyt eljutunk oda, kiérdemeljük azt, hogy ne csak múltunk, de jövődönk is legyen. Mi, akik hidat építünk a múlt és a jövő között, fontosnak tartjuk, hogy e hídnak a pilléreibe építsük be azt, amit a múltból a jövődöbe átvinni érdemes: a szeretetet és az összefogást. Órizzük a szót, a hitet, megemlékezünk ünnepeinkről. Megfogyva bár, de törve nem... még mindig itt élünk a szülőföldünkön, és szerves részei vagyunk az újraegyesülő magyar nemzetnek. Székely magyarokként a nemzet aktív tagjai vagyunk, és azok is maradunk. A csillagörzők, a bölcsőringatók. Tevékenységünkkel életet sugároztunk, valósággá tettük a próféta üzenetét.

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat (Mt 5,16). Lelkipásztor: Nagy Zsolt Attila. Főgondnok: Vánca Jenő. Kántor: Kiss Vánca Irén. Presbiterek: Kiss Erzsébet, Zsigmond Ildikó, Mézes László, Kész Zsigmond, Vánca Lajos, Séra László, Papp Róbert, Bucsi Árpád, Szép Zoltán. Nőszövetség: Költő Anna, Ruzsa Katalin, Barabási Anna, Barabási Erika, Séra Katalin, Nagy Ildikó, Comanita Irma, Költő Etelka.” Nyáron felbontottuk a templomban lévő lámpa gömbjét, s ezt az emlékiratot helyeztük el benne az utókor számára keresztény létünk, megmaradásunk szimbólumaként.

ZSIGMOND SÁNDOR

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

